Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (virspalāta)

2012. gada 19. jūlijā *

Apelācija — Tirdzniecības politika — Dempings — Ķīnas izcelsmes glifosāta imports — Regula (EK) Nr. 384/96 — 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkts — Uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statuss — "Valsts nozīmīgas iejaukšanās" jēdziens 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē — Publisks akcionārs, kas faktiski kontrolē ražotāja akcionāru kopsapulci — Šādas kontroles vienādošana ar "nozīmīgu iejaukšanos" — Eksporta līgumu vizēšanas mehānisma novērtēšana — Pārbaudes tiesā robežas — Iesniegto pierādījumu novērtējums

Lieta C-337/09 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam, ko 2009. gada 18. augustā iesniedza

Eiropas Savienības Padome, ko pārstāv *J.-P. Hix*, pārstāvis, kam palīdz *G. Berrisch*, *Rechtsanwalt*,

apelācijas sūdzības iesniedzēja,

pārējiem lietas dalībniekiem esot šādiem –

Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd , Dzjaņde [*Jiande City*] (Ķīna), ko sākotnēji pārstāvēja *D. Horovitz*, *avocat*, pēc tam *F. Graafsma*, *J. Cornelis* un *A. Woolich*, *advocaten*, kā arī *K. Adamantopoulos*, *dikigoros*, un *D. Moulis*, *barrister*,

prasītāja pirmajā instancē,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *T. Scharf* un *N. Khan*, kā arī *K. Talabér-Ritz*, pārstāvji, un

***Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne* (*Audace*)**, ko pārstāv *J. Flynn*, *QC*,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (virspalāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs V. Skouris [*V. Skouris*], palātu priekšsēdētāji A. Ticano [*A. Tizzano*], H. N. Kunja Rodrigess [*J. N. Cunha Rodrigues*], K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], J. Malenovskis [*J. Malenovský*] un M. Safjans [*M. Safjan*], tiesneši Dž. Arestis [*G. Arestis*], E. Borgs Bartets [*A. Borg Barthet*], M. Ilešičs [*M. Ilešič*] (referents), A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*], K. Toadere [*C. Toader*] un Ž. Ž. Kāzels [*J.-J. Kasel*],

ģenerāladvokāte J. Kokote [*J. Kokott*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2011. gada 29. novembra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2012. gada 19. janvāra tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Apelācijas sūdzībā Eiropas Savienības Padome lūdz atcelt Eiropas Kopienas Pirmās instances tiesas (tagad – "Vispārējā tiesa") 2009. gada 17. jūnija spriedumu lietā T-498/04 *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*/Padome (Krājums, II-1969. lpp.; turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums"), ar kuru tā atcēla Padomes 2004. gada 24. septembra Regulas (EK) Nr. 1683/2004, ar ko uzliek antidempinga nodevu tāda glifosāta importam, kura izcelsme ir Ķīnas Tautas Republikā (OV L 303, 1. lpp.; turpmāk tekstā – "apstrīdētā regula"), 1. pantu, ciktāl tas attiecas uz *Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group Co. Ltd* (turpmāk tekstā – "*Xinanchem*").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1995. gada 22. decembra Regulas (EK) Nr. 384/96 par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 1996, L 56, 1. lpp.), redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes 2004. gada 8. marta Regulu (EK) Nr. 461/2004 (OV L 77, 12. lpp.; turpmāk tekstā – "pamatregula"), 2. panta 1.–6. punktā dempinga pastāvēšanas konstatēšanai paredzēti vispārīgie noteikumi tā saucamās "normālās vērtības" aprēķināšanai.

3 Pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā ir paredzēts īpašs noteikums importam no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis. Šo valstu gadījumā normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešā valstī ar tirgus ekonomiku (tā saucamā "analogās valsts" metode).

4 Saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktu šī panta 1.–6. punktā minētie vispārīgie noteikumi turpmāk tiek piemēroti arī dažām valstīm, kurās nav tirgus ekonomikas, ieskaitot Ķīnas Tautas Republiku, ja, pamatojoties uz pienācīgi argumentētiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, tiek noskaidrots, ka konkrētie ražotāji attiecībā uz līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos.

5 Kritēriji un procedūra, kas ļauj noteikt, vai ietvertie tirgus ekonomikas nosacījumi ir izpildīti, ir ietverti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā. Šajā tiesību normā ir noteikts:

"Saskaņā ar [7. punkta] b) apakšpunktu pieprasījums ir jāiesniedz rakstveidā un tajā ir jābūt pietiekamiem pierādījumiem par to, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, tas ir, ja:

— uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaks[ām], produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijām, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā un lielāko ieguldījumu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības,

— uzņēmumiem ir viena, skaidri saprotama pamata grāmatvedības uzskaite, kuru pārbauda neatkarīgs revidents saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem un ko izmanto visiem nolūkiem,

— uzņēmumu ražošanas izmaksas un finansiālo stāvokli neietekmē nozīmīgi izkropļojumi, kas mantoti no agrākās sistēmas, kurā nebija tirgus ekonomikas, jo īpaši attiecībā uz aktīvu nolietojumu, citiem norakstījumiem, bartera darījumiem un samaksu, kompensējot parādus,

— uz attiecīgajiem uzņēmumiem attiecas tiesību akti par bankrotu un īpašumtiesībām, kas garantē juridisku noteiktību un uzņēmumu darbības stabilitāti,

un

— valūtas konvertēšana notiek atbilstīgi valūtas kursam tirgū.

[..]"

6 Pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktā ietvertās tiesību normas tika ieviestas ar Padomes 1998. gada 27. aprīļa Regulas (EK) Nr. 905/98, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 384/96 (OV L 128, 18. lpp.), 1. pantu. Pirms šiem grozījumiem normālā vērtība importam no valstīm bez tirgus ekonomikas vienmēr tika aprēķināta saskaņā ar analogās valsts metodi. No Regulas Nr. 905/98 preambulas piektā apsvēruma izriet, ka minētie grozījumi tika ieviesti, "lai varētu ņemt vērā Krievijas un Ķīnas Tautas Republikas jaunos saimnieciskos apstākļus". Šīs pašas regulas preambulas ceturtajā apsvērumā šajā ziņā ir noteikts, ka "reformu process Krievijā un Ķīnas Tautas Republikā ir pamatos mainījis šo valstu ekonomiku un radījis firmas, kas galvenokārt darbojas tirgus ekonomikas apstākļos" un "abas valstis rezultātā ir atvirzījušās no tādas ekonomikas, kuras dēļ normālās vērtības noteikšanā vajadzēja izmantot analogu valsti".

7 Pamatregulas 9. pants attiecas uz galīgo nodevu uzlikšanu, kā arī lietas izbeigšanu, nesākot pasākumus. Šī panta 5. punktā ir noteikts:

"Ikreiz, kad konstatē, ka to preču imports, kas ievestas no visiem avotiem, ir imports par dempinga cenām un rada zaudējumus, piemēro attiecīgu antidempinga maksājumu, nepieļaujot diskrimināciju [..]. Ar regulu, ar ko piemēro maksājumu, nosaka katra piegādātāja maksājumu vai arī, ja tas nav iespējams, parasti 2. panta 7. punkta a) apakšpunktā minētajos gadījumos nosaka attiecīgās piegādātājvalsts maksājumu.

Ja piemēro 2. panta 7. punkt[a a) apakšpunkt]u, individuālo maksājumu tomēr nosaka eksportētājiem, kas, pienācīgi pamatojot, var pierādīt:

a) ka tie, ja firmas vai kopuzņēmumi pilnīgi vai daļēji pieder ārvalstniekiem, var brīvi repatriēt kapitālu un peļņu;

b) ka eksporta cenas un daudzumi un pārdošanas noteikumi ir brīvi noteikti;

c) ka vairākums akciju pieder privātpersonām. Valsts ierēdņi, kas ir valdē vai ieņem galvenos amatus vadībā, ir mazākumā, vai arī ir jāpierāda, ka uzņēmējsabiedrība tomēr ir pietiekami neatkarīga no valsts iejaukšanās;

d) ka valūtas maiņas kursu pārrēķina atbilstīgi tirgus likmei, un

e) ka valsts iejaukšanās nepieļauj pasākumu apiešanu, ja individuālajiem eksportētājiem piemēro dažādas maksājuma likmes."

Tiesvedības priekšvēsture

8 *Xinanchem*, saskaņā ar Ķīnas tiesībām dibināta sabiedrība, kas tiek kotēta Šanhajas (Ķīna) biržā, ražo un pārdod Ķīnas un pasaules tirgos glifosātu – ķīmisku pamata herbicīdu, ko plaši izmanto lauksaimnieki visā pasaulē.

9 Ar 1998. gada 16. februāra Regulu (EK) Nr. 368/98 (OV L 47, 1. lpp.) Padome Ķīnas izcelsmes glifosāta importam ieviesa galīgo antidempinga maksājumu. Šajā regulā tika izdarīti grozījumi ar Padomes 2000. gada 22. maija Regulu (EK) Nr. 1086/2000 (OV L 124, 1. lpp.) un 2002. gada 28. janvāra Regulu (EK) Nr. 163/2002 (OV L 30, 1. lpp.).

10 2002. gada 18. novembrī, pēc paziņojuma par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam piemērojamo dažu antidempinga pasākumu gaidāmajām termiņa beigām (OV C 120, 3. lpp.) Eiropas Kopienu Komisija saņēma Eiropas Glifosāta asociācijas (*European Glyphosate Association*; turpmāk tekstā – "*EGA*") pieprasījumu par šo pasākumu pārskatīšanu atbilstoši pamatregulas 11. panta 2. punktam. 2003. gada 15. februārī Komisija publicēja paziņojumu gan par starpposma pārskatīšanu, gan par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importam piemērojamo antidempinga pasākumu termiņa beigu pārskatīšanu (OV C 36, 18. lpp.) atbilstoši pamatregulas 11. panta 2. un 3. punktam.

11 2003. gada 4. aprīlī pēc izmeklēšanas uzsākšanas *Xinanchem* Komisijai iesniedza aizpildītu veidlapu, kas domāta ražotājiem, kuri pieprasa uzņēmuma, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, statusu (turpmāk tekstā – "TEAS"), pieprasot tai atzīt TEAS atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta b) apakšpunktam. Turklāt 2003. gada 30. aprīlī šī sabiedrība Komisijai iesniedza arī aizpildītu veidlapu, kas domāta Ķīnas ražotājiem, kas eksportē glifosātu. Pēc tam tā atbildēja uz vairākiem Komisijas pieprasījumiem par papildu informācijas sniegšanu un reaģēja uz *EGA* komentāriem, kuros *EGA* iestājās pret TEAS piešķiršanu *Xinanchem*. Turklāt no 2003. gada 2. septembra līdz 4. septembrim Komisija veica pārbaudes vizīti šajā sabiedrībā uz vietas.

12 2003. gada 5. decembrī Komisija *Xinanchem* paziņoja savu nodomu noraidīt TEAS pieprasījumu. 2003. gada 16. un 23. decembrī šī sabiedrība sniedza savus apsvērumus par šo paziņojumu. Ar 2004. gada 6. aprīļa vēstuli Komisija apstiprināja savu lēmumu atteikties minētajai sabiedrībai piešķirt TEAS. 2004. gada 7. aprīlī Komisija prasītājai paziņoja būtiskos faktus un apsvērumus, kāpēc tā gatavojās ierosināt galīgos antidempinga pasākumus. 2004. gada 19. aprīlī *Xinanchem* iesniedza savus apsvērumus par šo paziņojumu.

13 2004. gada 24. septembrī pēc Komisijas priekšlikuma Padome pieņēma apstrīdēto regulu. Par *Xinanchem* pieteikumu piešķirt TEAS regulas preambulas 13.–17. apsvērumā tika minēts:

"13) Lai gan lielākā daļa uzņēmējsabiedrības akciju piederēja privātām personām, valstij nepiederošo akciju lielās dekoncentrācijas dēļ līdz ar faktu, ka valstij piederēja lielākā akciju daļa, uzņēmējsabiedrība tika uzskatīta par valsts kontrolē esošu. Turklāt direktoru valdi norīkoja valsts akciju īpašnieki un lielākā daļa valdes direktoru bija valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas. Tādējādi tika noteikts, ka uzņēmējsabiedrība bija pakļauta ievērojamai valsts kontrolei un ietekmei.

14) Bez tam tika noteikts, ka [ĶTR] valdība ir piešķīrusi Ķīnas Tirdzniecības [kameras] metālu, minerālu un ķimikāliju importētājiem un eksportētājiem līgumtiesības pārbaudīt eksporta preces muitas apskatei. Šajā sistēmā tika ietverta glifosāta eksporta minimālās cenas noteikšana, un tā atļāva [Tirdzniecības kamerai] aizliegt eksportu, kas neatbilda šīm cenām.

15) Turklāt pēc apspriešanās ar padomdevēju komiteju tika pieņemts lēmums nesniegt [*Xinanchem*] [TEAS], pamatojoties uz faktu, ka uzņēmējsabiedrība nepildīja visus kritērijus, kas minēti pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā.

16) Tā kā *Xinanchem* nebija piešķirts [TEAS], uzņēmējsabiedrība pieteicās uz individuālu lietas izskatīšanu, t.i., uz individuālās dempinga robežas noteikšanu, pamatojoties uz individuālajām eksporta cenām. Komisija pārbaudīja, vai uzņēmējsabiedrībai bija gan faktiski, gan juridiski nepieciešamais neatkarības līmenis no valsts, lai noteiktu eksporta cenu.

17) Šajā aspektā tika noteikts, ka *Xinanchem* tika pakļauta vērā ņemamai valsts kontrolei attiecībā uz attiecīgā produkta eksporta cenu noteikšanu, kā tas paskaidrots iepriekš 14. apsvērumā. Tādējādi tika secināts, ka *Xinanchem* nepildīja nepieciešamās prasības individuālai lietas izskatīšanai, kā tas noteikts pamatregulas 9. panta 5. punktā."

14 Tā kā lūgums par TEAS tika noraidīts, atbilstoši pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktam, pamatojoties uz informāciju, kas iegūta no ražotājiem trešā tirgus ekonomikas valstī, proti, Brazīlijas Federatīvajā Republikā, tika noteikta normālā vērtība. Tādējādi saskaņā ar apstrīdētās regulas 1. pantu galīgais antidempinga maksājums Ķīnas izcelsmes glifosāta importam tika noteikts 29,9 % apmērā.

Tiesvedība Vispārējā tiesā un pārsūdzētais spriedums

15 Ar prasības pieteikumu, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegts 2004. gada 23. decembrī, *Xinanchem* cēla šo prasību atcelt apstrīdēto regulu, ciktāl tā uz to attiecās. Tiesvedībā Vispārējā tiesā iestājās, pirmkārt, *Association des utilisateurs et distributeurs de l'agrochimie européenne* (turpmāk tekstā – "*Audace*") minētās sabiedrības prasījumu atbalstam un, otrkārt, Komisija – Padomes prasījumu atbalstam.

16 Pārsūdzētajā spriedumā Vispārējā tiesa apmierināja pirmo *Xinanchem* izvirzīto pamatu par to, ka Eiropas Savienības iestādes, atsakoties tai piešķirt TEAS, ir pārkāpušas pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu. Tādējādi tā atcēla apstrīdētās regulas 1. pantu, ciktāl tas attiecās uz šo sabiedrību, atstājot pārējos tās prasības pamatošanai izvirzītos pamatus bez izskatīšanas.

17 Vispārējā tiesa vispirms pārsūdzētā sprieduma 38. un 39. punktā atzina, ka nav strīda par to, ka TEAS *Xinanchem* tika atteikts tikai tādēļ, ka tā nebija pierādījusi, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā norādītajam nosacījumam. Tā piebilda, ka Komisija faktiski uzskatīja, ka citi šīs tiesību normas otrajā līdz piektajā ievilkumā norādītie kritēriji bija izpildīti, un tā turklāt nav izteikusi nekādus iebildumus par minētajā pirmajā ievilkumā ietverto pēdējo nosacījumu, ka galveno izejvielu izmaksām būtībā ir jāatspoguļo tirgus vērtības.

18 Vispārējā tiesa turpinājumā pārsūdzētā sprieduma 43.–109. punktā veiktajā analīzē pārbaudīja iebildumus par apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā minētajiem atteikuma iemesliem, proti, tiem, kas saistīti ar valsts kontroli pār *Xinanchem*, kā arī šīs sabiedrības valdes iecelšanu un sastāvu.

19 Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 80.–82. punktā tā norādīja, ka Padome un Komisija valsts kontroli ir konstatējušas, tikai pamatojoties uz minētās sabiedrības akcionāru sastāva sadalījumu, neizskatot jautājumu par to, kā šī kontrole tika vai varēja tikt īstenota praksē, un ka bija jāpārbauda, vai šādas kontroles konstatējums obligāti ietver "nozīmīgu valsts iejaukšanos" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

20 Šajā ziņā Vispārīgā tiesa pārsūdzētā sprieduma 84. un 85. punktā atzīmēja, ka no šīs normas formulējuma skaidri izriet, ka tas, vai pastāv nozīmīga valsts iejaukšanās, jānovērtē, ņemot vērā, kā tiek pieņemti "uzņēmumu lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem". Šajā tiesību normā attiecīgajam ražotājam eksportētājam tiekot prasīts pierādīt, ka tā lēmumi tiek pieņemti, pirmkārt, "reaģējot uz tirgus informāciju", un, otrkārt, "bez valsts nozīmīgas iejaukšanās". Tādējādi tāda valsts rīcība, kas nevar ietekmēt šos lēmumus, nevarot būt "nozīmīga iejaukšanās" minētās tiesību normas izpratnē. Turklāt, ņemot vērā šīs normas formulējumu, mērķi un kontekstu, "valsts nozīmīgas iejaukšanās" jēdziens nevarot tikt pielīdzināts jebkādai ietekmei uz uzņēmuma darbību vai attiecināts uz jebkādu iesaistīšanos tā lēmumu pieņemšanas procesā, bet tas esot jāsaprot kā tāda publiskās varas darbība, kas šos lēmumus padara par nesaderīgiem ar tirgus ekonomiku.

21 Vispārējā tiesa no tā minētā sprieduma 88. punktā konstatēja, ka attiecīgais nosacījums ir domāts, lai pārliecinātos, vai attiecīgo ražotāju eksportētāju būtisko lēmumu pamatā ir tīri komerciāla rakstura apsvērumi, kas raksturo uzņēmumu, kurš darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, vai arī tos ir sagrozījuši citi apsvērumi, kas raksturo valsts regulētu ekonomiku.

22 Pārsūdzētā sprieduma 89. un 90. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma interpretācijas mērķiem jāņem vērā, ka minētās valstis, neraugoties uz tajās veiktajām reformām, netiek uzskatītas par valstīm, kurās pastāvētu tirgus ekonomika, un ka Padome un Komisija, pārbaudot šādas valsts ražotāja iesniegtos pierādījumus, var likumīgi ņemt vērā, ka attiecīgo uzņēmumu kontrolē valsts.

23 Pārsūdzētā sprieduma 91. un 92. punktā Vispārējā tiesa piebilda, ka šajā lietā konstatētā valsts kontrole tomēr pati par sevi nav nesaderīga ar to, ka attiecīgais uzņēmums komerciālus lēmumus pieņem atbilstoši tirgus ekonomikas apstākļiem. Tomēr Padomes aizstāvētā pieeja pielīdzināt valsts kontroli ar "nozīmīgu valsts iejaukšanos" noved pie tā, ka valsts kontrolētām sabiedrībām principā tiek liegta iespēja saņemt TEAS neatkarīgi no konkrētajiem apstākļiem, kādos tās darbojas, un pierādījumiem, ko tās ir sniegušas šajā ziņā.

24 Šajos apstākļos Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 93. punktā atzina, ka Padomes apgalvojumi par *Xinanchem* valdes iecelšanu un sastāvu, ņemot vērā lietas materiālus, neļauj apšaubīt, ka kontrole, ko valsts īsteno pār šo sabiedrību, paliek parasto tirgus mehānismu ietvaros.

25 Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 97. punktā atzina, ka, tā kā valsts kontroles kritērijs nav skaidri norādīts starp pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā izklāstītajiem apstākļiem un tā kā ar šādu kontroli vien nepietiek, lai pierādītu "nozīmīgu valsts iejaukšanos" šīs tiesību normas izpratnē, Padomes pieeja ir pretrunā pašas Padomes izveidotajai sistēmai. Šī paša sprieduma 99. punktā atgādinājusi, ka pierādīšanas pienākums ir ražotājam, Vispārējā tiesa uzsvēra, ka *Xinanchem* ir sniegusi dažādus pierādījumus, kas tomēr tika uzskatīti par neatbilstošiem šīs pieejas dēļ. Minētā sprieduma 102. punktā tā uzskatīja, ka šajos apstākļos apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā uzskaitītie apstākļi neļauj pamatot Padomes izdarīto secinājumu.

26 Tādējādi pārsūdzētā sprieduma 109. punktā Vispārējā tiesa apmierināja *Xinanchem* iebildumus par to, kā Padome bija izvērtējusi valsts kontroli pār šo sabiedrību, kā arī tās valdes iecelšanu un sastāvu. Tā savukārt neizlēma jautājumu par to, vai minētās sabiedrības iesniegtie pierādījumi bija pietiekami, lai pierādītu, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētais nosacījums ir izpildīts, uzskatot, ka šo vērtējumu var veikt tikai Padome un Komisija.

27 Visbeidzot, otrajā analīzes daļā, kas veikta pārsūdzētā sprieduma 110.–159. punktā, Vispārējā tiesa pārbaudīja iebildumus par apstrīdētās regulas preambulas 14. un 17. apsvērumā minētajiem atteikuma iemesliem, proti, tiem, kas attiecas uz eksporta cenas noteikšanu.

28 Pārsūdzētā sprieduma 114.–120. punktā noraidījusi pirmo no šiem iebildumiem, ka Padome ir kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu, uzskatot, ka eksporta tirdzniecība ir būtiska lūguma piešķirt TEAS izvērtēšanai, Vispārējā tiesa izvērtēja otro iebildumu par to, ka Padomes vērtējumā par minētās sabiedrības eksporta cenu noteikšanu bija pieļauta acīmredzama kļūda.

29 Pārsūdzētā sprieduma 137. punktā Vispārējā tiesa vispirms atzīmēja, ka *Xinanchem* bija jāpierāda, ka tās eksporta tirdzniecība atbilst tāda uzņēmuma darbībai, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, it īpaši – ka tā var brīvi noteikt eksporta cenas atkarībā no tīri komerciāla rakstura apsvērumiem un bez nozīmīgas valsts iejaukšanās. Turpinājumā minētā sprieduma 139. punktā tā norādīja, ka iestādes uzskatīja, ka ar Ķīnas Tirdzniecības kameras, kas pārstāv metālu, minerālu un ķīmisko produktu ražotājus un eksportētājus (turpmāk tekstā – "ĶMĶTK"), īstenoto eksporta līgumu vizēšanas mehānisma starpniecību valsts šajā ziņā īsteno nozīmīgu kontroli pār šo sabiedrību. Visbeidzot

Vispārējā tiesa šī paša sprieduma 140. punktā secināja, ka ir jāpārbauda, vai, ņemot vērā šīs sabiedrības izmeklēšanas laikā sniegtos pierādījumus, iestādes, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, varēja uzskatīt, ka šī sabiedrība nav pierādījusi atbilstību šim nosacījumam.

30 Šajā ziņā Vispārējā tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 141. punktā konstatēja, ka no *Xinanchem* sniegtajiem apsvērumiem, kurus apstiprināja ĶMĶTK bukleta saturs un *EGA* vēstule, izriet, ka attiecīgā sistēma tika izveidota pēc glifosāta ražotāju – ĶMĶTK, kas ir nevalstiska struktūra, biedru – iniciatīvas, lai tiem palīdzētu ievērot antidempinga tiesību aktus un tādējādi tos aizsargātu no sūdzībām. Tieši šajā aspektā valdība veica pasākumus, piešķirot ĶMĶTK tiesības vizēt līgumus un pārbaudīt eksporta cenas saistībā ar atmuitošanu.

31 Vispārējā tiesa, otrkārt, minētā sprieduma 142. punktā norādīja, ka no šiem dokumentiem un viena ĶMĶTK dokumenta izriet, ka cenu noteica paši glifosāta ražotāju grupas locekļi.

32 Vispārējā tiesa, treškārt, pārsūdzētā sprieduma 143.–150. punktā norādīja, ka *Xinanchem* ir iesniegusi virkni pierādījumu, starp kuriem ir tās pašas un ĶMĶTK liecības, kā arī rēķini un eksporta pārdošanas līgumi, par to, ka attiecīgā cena izmeklēšanas laikā nebija saistoša un ka tā varēja brīvi noteikt zemāku eksporta cenu par to, par kuru bija vienojušies grupas biedri.

33 No tā Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 151. punktā secināja, ka šie dokumenti varēja pierādīt, ka eksporta līgumu vizēšanas mehānisms nebija valsts uzspiests, ka cenu noteica paši glifosāta ražotāji – ĶMĶTK locekļi – un ka tā neradīja nekādus reālus *Xinanchem* eksporta darbību ierobežojumus. Tādējādi tā uzskatīja, ka, neapšaubīdamas šo dokumentu pierādīšanas spēku vai pierādījumu pietiekamību, iestādes nevarēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka ar attiecīgā mehānisma starpniecību valsts īsteno nozīmīgu kontroli pār attiecīgā produkta cenām un ka šis mehānisms ir "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

34 Turpinājumā pārsūdzētā sprieduma 152.–159. punktā Vispārējā tiesa norādīja, ka iestādes šos pierādījumus un apgalvojumus nav apšaubījušas, un atzina, ka vērtējums, ko šīs iestādes veica attiecībā uz ĶMĶTK lomu, ievērojot *Xinanchem* izmeklēšanā iesniegtos pierādījumus, nebija pietiekams, lai pamatotu atteikumu piešķirt TEAS. Tāpēc tā apmierināja iebildumu par Padomes pieļautu acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz minētās sabiedrības eksporta cenas noteikšanu.

35 Visbeidzot minētā sprieduma 160. punktā Vispārējā tiesa atzina, ka attiecībā uz Padomes argumentu, ka, lai panāktu vēlamo rezultātu, *Xinanchem* bija jāpierāda, ka acīmredzama kļūda vērtējumā ir pieļauta kopējā secinājumā par nozīmīgas valsts iejaukšanās pastāvēšanu, Vispārējā tiesa ir konstatējusi, ka šie apstākļi, pat kopā ņemti, apstrīdētās regulas preambulas 13., 14. un 17. apsvērumā minēto iemeslu dēļ nevar pamatot TEAS piešķiršanas atteikumu. Atgādinājusi secinājumu, ka iestādes savā analīzē nav ņēmušas vērā visus atbilstīgos faktorus, uz kuriem bija norādījusi šī sabiedrība, tā konstatēja, ka tādējādi iepriekš konstatētās kļūdas ir pieļautas arī Padomes kopējā secinājumā.

Notikumi tiesvedības Tiesā norises laikā

36 Pēc *EGA* līguma Komisija 2009. gada 29. septembrī uzsāka pārskatīšanas procedūru sakarā ar apstrīdētās regulas spēkā esamības termiņa beigām, aicinot visus attiecīgos ražotājus eksportētājus, arī *Xinanchem*, ar to sadarboties. Uzskatot, ka, ievērojot pārsūdzēto spriedumu, tai šajā pārskatīšanas procedūrā nav jāpiedalās, šī sabiedrība 2009. gada 30. decembrī iesniedza pieteikumu par pagaidu noregulējumu Tiesā, lūdzot pārsūdzētā sprieduma seku stāšanos spēkā neapturēt līdz nolēmuma par Padomes par to iesniegto apelāciju pieņemšanai.

37 2010. gada 11. februārī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 126/2010 (OV L 40, 1. lpp.), ar ko pagarina apturēšanas termiņu galīgajai antidempinga nodevai, kas uzlikta ar Regulu (EK) Nr. 1683/2004. Šis pagarinājums sekoja Komisijas 2009. gada 14. maija Lēmumam 2009/383/EK, ar ko aptur galīgos antidempinga maksājumus, kas [..] noteikti ar [..] Regulu (EK) Nr. 1683/2004 (OV L 120, 20. lpp.), kurā apturēšana tika noteikta uz deviņiem mēnešiem.

38 2010. gada 13. decembrī Padome pieņēma Īstenošanas regulu (ES) Nr. 1187/2010, ar ko izbeidz antidempinga procedūru par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes glifosāta importu (OV L 332, 31. lpp.), ar kuru no tās spēkā stāšanās datuma, 2010. gada 17. decembra, tika atcelti antidempinga pasākumi attiecībā uz šo importu un izbeigta procedūra, kas uz to attiecas.

39 2011. gada 18. maija rīkojumā lietā C-337/09 P-R Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* Tiesas priekšsēdētājs nolēma, ka pēc Regulas Nr. 1187/2010 pieņemšanas pieteikums par pagaidu noregulējumu ir atstājams bez izskatīšanas.

Lietas dalībnieku prasījumi

40 Padome un Komisija lūdz Tiesu:

— galvenokārt, atcelt pārsūdzēto spriedumu un noraidīt *Xinanchem* prasību atcelt apstrīdēto regulu,

— pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā un

— piespriest *Xinanchem* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

41 *Xinanchem* lūdz Tiesu:

— galvenokārt, noraidīt apelācijas sūdzību pilnībā kā nepieņemamu un, pakārtoti, kā nepamatotu,

— pakārtotāk, ja Tiesa nolemtu apmierināt apelācijas sūdzību kaut vai daļēji, atstāt spēkā Vispārējās tiesas lēmumu, ka iestādes nav ievērojušas tiesības uz aizstāvību, un uz šī pamata atcelt apstrīdētās regulas 1. pantu, ciktāl tas uz to attiecas, un

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

42 *Audace* lūdz Tiesu noraidīt pirmo apelācijas sūdzības pamatu un piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Par apelācijas sūdzību

43 Apelācijas sūdzības pamatojumā Padome izvirza trīs pamatus par Vispārējās tiesas vērtējumu, attiecīgi – apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā minētajiem atteikuma iemesliem un tātad par valsts dalības *Xinanchem* kapitālā sekām, 14. un 17. apsvērumā minētajiem atteikuma iemesliem un tātad par ĶMĶTK pārvaldīto eksporta līgumu vizēšanas mehānismu, kā arī Padomes argumentu, ka šos iemeslus nevar apstrīdēt katru atsevišķi.

Par pieņemamību

Par Regulas Nr. 1187/2010 pieņemšanas sekām

44 Pēc Tiesas lūguma Padome 2011. gada 25. janvārī precizēja, ka tā savu apelācijas sūdzību uztur spēkā divu iemeslu dēļ. Pirmkārt, atteikšanās no prasības nozīmētu, ka apstrīdētā regula attiecībā uz *Xinanchem* tiktu atcelta *ex tunc*, bet gadījumā, ja apelācijas sūdzība tiktu apmierināta, šī regula būtu pilnībā spēkā līdz tās atcelšanai ar Regulu Nr. 1187/2010. Otrkārt, pārsūdzētais spriedums radot svarīgus principiālus jautājumus par pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta interpretāciju, kuri ir nozīmīgi par šo lietu plašākā mērogā.

45 Pēc iepriekš minētā rīkojuma lietā Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group* 2011. gada 29. jūnija vēstulē *Xinanchem* lūdza Tiesu atzīt, ka apelācijas sūdzība ir atstājama bez izskatīšanas. Tā uzskata, ka šāds atzinums ir veicams, it īpaši ņemot vērā minētā rīkojuma 44. punktu, saskaņā ar kuru intereses atrisināt juridiskos jautājumus, kas nākotnē varētu rasties līdzīgās situācijās, kādā ir iesniegts pieteikums par pagaidu noregulējumu, nav pietiekamas, lai to paturētu spēkā.

46 Šajā ziņā jāatgādina, ka Tiesa apelācijas sūdzību var atzīt par nepieņemamu, ja fakta, kas iestājies pēc Vispārējās tiesas sprieduma pasludināšanas, rezultātā šis spriedums zaudē tā apelācijas sūdzības iesniedzējam kaitējošo raksturu. Prasītāja intereses iesniegt apelācijas sūdzību paredz, ka apelācijas iznākums, iespējams, radīs labumu lietas dalībniekam, kas to ir iesniedzis (skat. 1995. gada 19. oktobra spriedumu lietā C-19/93 P *Rendo* u.c./Komisija, *Recueil*, I-3319. lpp., 13. punkts; 2001. gada 25. janvāra rīkojumu lietā C-111/99 P *Lech-Stahlwerke*/Komisija, *Recueil*, I-727. lpp., 18. punkts, un 2008. gada 8. aprīļa rīkojumu lietā C-503/07 P *Saint-Gobain Glass Deutschland*/Komisija, Krājums, I-2217. lpp., 48. punkts).

47 Tomēr ir jāatzīst, ka Regulas Nr. 1187/2010 pieņemšana nekādi nav novērsusi sekas, ko Padomei rada pārsūdzētais spriedums.

48 Ar pārsūdzēto spriedumu apstrīdētā regula ir atcelta *ex tunc*, ciktāl tā attiecas uz *Xinanchem*, ja vien šo spriedumu neatcels Tiesa, šī regula attiecībā pret šo sabiedrību tiks uzskatīta par tādu, kas nekad nav bijusi piemērojama šai sabiedrībai. Savukārt ar Regulu Nr. 1187/2010 apstrīdētā regula tika atcelta tikai no tās spēkā stāšanās datuma, t.i., 2010. gada 17. decembra.

49 Tādējādi, ja Tiesa apmierinātu Padomes Vispārējā tiesā celto apelācijas sūdzību un noraidītu *Xinanchem* prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, tas nozīmētu, ka tā būtu pilnībā spēkā Savienības tiesību sistēmā attiecībā uz laikposmu no tās pieņemšanas 2004. gada 24. septembrī līdz tās atcelšanai, kas stājās spēkā 2010. gada 17. decembrī. Tātad ir noskaidrots, ka apelācijas sūdzība tās iznākuma dēļ vēl var būt Padomei izdevīga.

50 Situācija tāpēc pilnībā atšķiras no tās, kāda bija lietā, kurā pieņemts iepriekš minētais rīkojums Padome/*Zhejiang Xinan Chemical Industrial Group*, kurai bija raksturīgs tas, ka *Xinanchem* pieteikuma par pagaidu noregulējumu pamatošanai izvirzītie iemesli no Regulas Nr. 1187/2010 spēkā stāšanās brīža vairs nepastāvēja, kas nozīmēja, ka šis pieteikums no tā brīža bija pamatots tikai ar interesēm, kādas juridisko jautājumu risinājumam varēja būt līdzīgās situācijās nākotnē, un teorētisku risku, ka Komisija nākotnē varētu atsākt antidempinga procedūru attiecībā uz Ķīnas izcelsmes glifosāta importu (skat. minētā rīkojuma 39.–48. punktu).

51 Vēl jāpiemetina, ka nešķiet, ka Regulas Nr. 1187/2010 pieņemšanas rezultātā būtu atrisināts lietas dalībnieku strīds un ka tādēļ apelācijas sūdzībai nebūtu priekšmeta (pēc analoģijas it īpaši skat. 2004. gada 1. decembra rīkojumu lietā C-498/01 P ITSB/*Zapf Creation*, Krājums, I-11349. lpp., 12. punkts, un 2011. gada 21. decembra spriedumu lietā C-27/09 P Francija/*People's Mojahedin Organization of Iran*, Krājums, I-13427. lpp., 48. punkts).

52 Padome turpina apgalvot, ka tā pamatoti atteica *Xinanchem* TEAS un ka apstrīdētā regula šai sabiedrībai bija piemērojama līdz tās atcelšanai.

53 No iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzība nav kļuvusi nepieņemama Regulas Nr. 1187/2010 pieņemšanas dēļ.

Par pārējiem izvirzītajiem nepieņemamības iemesliem

54 *Xinanchem* apgalvo, ka apelācijas sūdzība ir nepieņemama tāpēc, ka Padome apstrīd Vispārējās tiesas veiktos faktu konstatējumus un pierādījumu vērtējumus, nenorādot ne uz vienu kļūdu tiesību piemērošanā, ko tā būtu pieļāvusi.

55 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka no EKL 256. panta un Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka Vispārējā tiesa ir vienīgā instance, kuras kompetencē ir, pirmkārt, konstatēt faktus un, otrkārt, veikt šo faktu vērtējumu. Tikai tad, ja no Tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi būtisku neprecizitāti faktu konstatējumā vai sagrozījusi pierādījumus, ar kuriem tiek pamatoti šie fakti, šis konstatējums un minēto pierādījumu vērtējums veido tiesību jautājumus, kas ir pakļauti Tiesas pārbaudei apelācijā. Savukārt Tiesai saskaņā ar LESD 256. pantu ir kompetence pārbaudīt šo faktu juridisko kvalifikāciju un Vispārējas tiesas paredzētās tiesiskās sekas (šajā ziņā it īpaši skat. 2009. gada 16. jūlija spriedumu lietā C-440/07 P Komisija/*Schneider Electric*, Krājums, I-6413. lpp., 103. un 104. punkts, kā arī 2011. gada 29. marta spriedumu lietā C-352/09 P *ThyssenKrupp Nirosta*/Komisija, Krājums, I-2359. lpp., 179. un 180. punkts un tajos minētā judikatūra).

56 Pirmajā apelācijas pamatā Padome Vispārējai tiesai pārmet, ka tā ir kļūdaini interpretējusi pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu un, pamatojoties uz šo interpretāciju, nepareizi ir kvalificējusi apstrīdētajā regulā norādītos faktus, it īpaši to, ka *Xinanchem de facto* bija valsts kontrolē, kā nepietiekamus, lai ar tiem vien tiktu pierādīta "nozīmīga valsts iejaukšanās" šīs tiesību normas izpratnē un tādējādi atteikts šai sabiedrībai TEAS, neņemot vērā tās iesniegtos pierādījumus.

57 Šis pamats tātad attiecas nevis uz Vispārējās tiesas veikto faktu konstatējumu vai pierādījumu novērtējumu, bet gan uz tiesību normas interpretāciju un tās piemērošanu Padomes konstatētajiem faktiem.

58 Otrais pamats, kas ir izvirzīts apelācijas pamatošanai, ir par to, ka Vispārējā tiesa, konstatējot acīmredzamu kļūdu, ko Padome un Komisija ir pieļāvušas savā ĶMĶTK pārvaldītā eksporta līgumu vizēšanas mehānisma vērtējumā, neesot ievērojusi plašo rīcības brīvību, kāda šīm iestādēm ir pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā minēto kritēriju piemērošanā. Kā ir norādījusi ģenerāladvokāte secinājumu 33. punktā, tas, cik liela ir Savienības iestāžu rīcības brīvība, vērtējot sarežģītas ekonomiskas situācijas, un tas, kādi ierobežojumi šajā ziņā ir pārbaudei Savienības tiesā, ir tiesību jautājumi, kuri ir jāizlemj Tiesai apelācijā.

59 Runājot par trešo apelācijas pamatu, ir jākonstatē, ka Padome šī pamata pamatošanai min tās pašas Vispārējās tiesas it kā pieļautās juridiskās kļūdas, ar kurām ir pamatots pirmais un otrais pamats. Tādējādi šī sprieduma 56.–58. punktā norādītie apsvērumi ir piemērojami arī attiecībā uz trešo pamatu.

60 Turklāt *Xinanchem* atsaucas uz apelācijas nepieņemamību tāpēc, ka Padome vēloties uzspiest savu pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma interpretāciju, kuru tā piemēroja administratīvās izmeklēšanas laikā un aizstāvēja tiesvedībā Vispārējā tiesā, kura tomēr tai neesot piekritusi. Apelācijas sūdzība tādējādi veidojot tikai jau Vispārējā tiesā iesniegto argumentu atkārtojumu.

61 Šajā ziņā pietiek konstatēt, ka tad, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apstrīd, kā Vispārējā tiesa ir interpretējusi vai piemērojusi Savienības tiesības, pirmajā instancē izskatītie tiesību jautājumi var tikt no jauna izskatīti apelācijas tiesvedībā. Ja apelācijas sūdzības iesniedzējs nevarētu savu apelācijas sūdzību pamatot ar argumentiem, kurus tas jau ir izmantojis Vispārējā tiesā, tad apelācijas sūdzība daļēji zaudētu jēgu (skat. 2009. gada 23. aprīļa spriedumu lietā C-425/07 P *AEPI*/Komisija, Krājums, I-3205. lpp., 24. punkts, un 2010. gada 29. jūlija spriedumu lietā C-54/09 P Grieķija/Komisija, Krājums, I-7537. lpp., 43. punkts).

62 No iepriekš minētā izriet, ka apelācijas sūdzība ir atzīstama par pieņemamu.

Par lietas būtību

Par pirmo apelācijas pamatu – valsts dalības *Xinanchem* kapitālā sekām

– Lietas dalībnieku argumenti

63 Padome un Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir veikusi kļūdainu jēdziena "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē interpretāciju, nolemjot, ka tas, ka akciju sadale ļāva valsts akcionāriem kontrolēt *Xinanchem*, automātiski nav vienādojams ar šādu iejaukšanos.

64 Pirmkārt, šāda interpretācija esot pretēja minētās tiesību normas tekstam un likvidējot prasību, kurā noteikts, ka nedrīkst pastāvēt nozīmīga valsts iejaukšanās, kā autonomu kritēriju. Otrkārt, šāda interpretācija neatbilstot normālajai vārda "nozīmīgs" jēgai, kas attiecas uz valsts iejaukšanās pakāpi, nevis uz tās veidu vai sekām. Treškārt, tā esot pretrunā prasībai interpretēt pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunktu šauri, ievērojot to izņēmuma raksturu. Ceturtkārt, Vispārējās tiesas veiktajā interpretācijā neesot ievērots, ka minētā tiesību norma ir jāinterpretē pamatregulas 9. panta 5. punkta aspektā un TEAS nevar piešķirt ražotājam, kurš pat neatbilst nosacījumiem, kādi ir prasīti individuālas attieksmes nodrošināšanai. Piektkārt, Vispārējās tiesas interpretācija novedot pie pierādīšanas pienākuma maiņas un praktiski nerealizējamiem rezultātiem.

65 *Xinanchem* un *Audace* uzskata, ka Padomes un Komisijas izvirzītajiem argumentiem nav pamata un ka Vispārējā tiesa pamatoti ir noraidījusi šo iestāžu ierosināto interpretāciju tāpēc, ka tās rezultātā tiek ieviesti nosacījumi, kas pārsniedz pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteiktos.

– Tiesas vērtējums

66 Vispirms ir jānorāda, ka saskaņā ar pamatregulas 2. panta 7. punkta a) apakšpunktu gadījumā, ja preces importē no valstīm, kuras nav tirgus ekonomikas valstis, atkāpjoties no šī paša panta 1.–6. punktā izklāstītajiem noteikumiem, normālo vērtību principā nosaka, pamatojoties uz cenu vai salikto vērtību kādā trešajā valstī ar tirgus ekonomiku. Šīs tiesību normas mērķis ir nepieļaut valstīs, kurās nav tirgus ekonomikas, esošo cenu un izmaksu ņemšanu vērā, ciktāl šie parametri nav parasts tirgū darbojošos spēku rezultāts (skat. 1997. gada 29. maija spriedumu lietā C-26/96 *Rotexchemie*, *Recueil*, I-2817. lpp., 9. punkts, un 2012. gada 22. marta spriedumu lietā C-338/10 *GLS*, 20. punkts).

67 Tomēr saskaņā ar minētā panta 7. punkta b) apakšpunktu, veicot antidempinga izmeklēšanu attiecībā uz importu, it īpaši no Ķīnas, normālo vērtību nosaka atbilstīgi pamatregulas 2. panta 1.–6. punktam, ja, pamatojoties uz pienācīgi pamatotiem iesniegumiem, ko iesniedz viens vai vairāki izmeklēšanai pakļauti ražotāji, saskaņā ar tā paša 7. punkta c) apakšpunktā paredzētajiem kritērijiem un procedūrām ir pierādīts, ka šie ražotāji attiecībā uz konkrētu līdzīgu produktu ražošanu un pārdošanu darbojas gandrīz pilnīgas tirgus ekonomikas apstākļos.

68 No Regulas Nr. 905/98 preambulas ceturtā un piektā apsvēruma izriet, ka 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta ieviešana pamatregulā bija pamatota ar to, ka it īpaši Ķīnā veiktās reformas bija mainījušas šo valstu ekonomiku un radījušas uzņēmumus, kas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos, bet tas nozīmē, ka valsts ir atvirzījusies no tādas ekonomikas, kuras dēļ bija jāizmanto analogās valsts metode.

69 Tomēr, ciktāl neatkarīgi no šīm reformām Ķīnas Tautas Republika joprojām nav valsts, kurā ir tirgus ekonomika, kuras eksportam automātiski tiek piemērotas pamatregulas 2. panta 1.–6. punktā noteiktās normas, saskaņā ar šī paša panta 7. punkta c) apakšpunktu katram ražotājam, kas vēlas, lai tam tiktu piemērotas šīs normas, ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, kuri ir specifiski norādīti pēdējā minētajā tiesību normā, par to, ka tas darbojas tirgus ekonomikas apstākļos.

70 Padomei un Komisijai ir jānovērtē, vai attiecīgā ražotāja sniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka minētā 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā ietvertie kritēriji ir izpildīti, lai atzītu TEAS, un Savienības tiesai ir jāpārbauda, vai šajā vērtējumā nav pieļauta acīmredzama kļūda (skat. 2012. gada 2. februāra spriedumu lietā C-249/10 P *Brosmann Footwear* (*HK*) u.c./Padome, 32. punkts).

71 Šajā lietā ir noskaidrots, ka *Xinanchem* TEAS tika atteikts tikai tāpēc, ka tā nebija pierādījusi, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētajam kritērijam, jo pārējos kritērijus Komisija uzskatīja par izpildītiem.

72 Saskaņā ar minētā 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmo ievilkumu ražotājam ir jāsniedz pietiekami pierādījumi, lai pierādītu, ka tā lēmumi par cenām, izmaksām un ieguldījumiem, piemēram, ietverot izejvielas, tehnoloģiju un darbaspēka izmaksas, produkcijas izlaidi, realizāciju un investīcijas, tiek pieņemti, reaģējot uz tirgus informāciju, kas atspoguļo pieprasījumu un piedāvājumu, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā un galveno izejvielu izmaksas būtībā atspoguļo tirgus vērtības.

73 Šajā tiesību normā tādējādi ir noteikts, pirmkārt, divkāršs nosacījums attiecībā uz noteiktiem ražotāja uzņēmējdarbības lēmumiem, kā arī, otrkārt, nosacījums par faktiskajām galveno izejvielu izmaksām.

74 Kā ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 39. punktā, Komisija nav izteikusi nekādus iebildumus par nosacījumu, ka galveno izejvielu izmaksām būtībā ir jāatspoguļo tirgus vērtības. Strīds starp lietas dalībniekiem tāpēc ir tikai par minētā divkāršā nosacījuma – saskaņā ar kuru ražotājam lēmumi par cenām un izejvielu izmaksām ir jāpieņem, reaģējot uz tirgus informāciju, bez valsts nozīmīgas iejaukšanās šai sakarā – interpretāciju un piemērošanu.

75 Precīzāk, Padome un Komisija apstrīd Vispārējās tiesas veikto šī divkāršā noteikuma otrā elementa interpretāciju, būtībā apgalvojot, ka valsts kontrole, kā tā ir aprakstīta apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā automātiski ir vienlīdzīga ar "nozīmīgu valsts iejaukšanos" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē. Tādējādi pretēji Vispārējās tiesas nolemtajam Padome un Komisija esot pamatoti atteikušas *Xinanchem* TEAS, neņemot vērā pierādījumus, ko šī sabiedrība iesniedza, lai pierādītu, ka tās lēmumi par cenu un izejvielām tikuši pieņemti, ievērojot minēto divkāršo nosacījumu.

76 Apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā Padome konstatēja, ka, lai gan lielākā daļa *Xinanchem* akciju pieder privātpersonām, valstij nepiederošo akciju lielās dekoncentrācijas dēļ un tāpēc, ka valstij pieder lielākā akciju pakete, šī sabiedrība ir uzskatāma par esošu valsts kontrolē. Tajā pašā apsvērumā ir precizēts, ka valdi ir iecēluši valsts akciju īpašnieki un ka lielākā daļa valdes locekļu ir valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas.

77 Saistībā ar šo pēdējo atzinumu Vispārējā tiesa, kurai šajā ziņā ne Padome, ne Komisija nav iebildusi, pārsūdzētā sprieduma 94. un 95. punktā norādīja, ka, pirmkārt, attiecībā uz apgalvojumu par valdes iecelšanu no lietas materiāliem izriet, ka tas attiecas tieši uz to, ka lielās privātās dalības izkliedētības dēļ publiskie akcionāri kontrolē kopsapulces, kuras ievēl valdi, tāpēc šie akcionāri praksē nosaka valdes

sastāvu. Otrkārt, runājot par apgalvojumu, ka lielāka daļa valdes locekļu ir valsts ierēdņi vai valsts uzņēmumu amatpersonas, Vispārējā tiesa norādīja, ka tas arī ir pamatots ar vienkāršu faktu, ka *Xinanchem* ir valsts kontrolē, it īpaši ar apstākli, ka trīs no deviņiem valdes locekļiem ir saistīti ar šo sabiedrību darba tiesisko attiecību dēļ vai ar līgumu par pakalpojumu sniegšanu.

78 Tomēr ir jāatzīst, ka Vispārējā tiesa pamatoti pārsūdzētā sprieduma 98. un 107. punktā ir nolēmusi, ka tādu valsts kontroli kā šajā lietā principā nevar vienādot ar "nozīmīgu valsts iejaukšanos" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē un tā nevar atbrīvot Padomi un Komisiju no pienākuma ņemt vērā attiecīgā ražotāja iesniegtos pierādījumus par konkrētajiem faktiskajiem, tiesiskajiem un ekonomiskajiem apstākļiem, kādos tas darbojas.

79 Faktiski no pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma teksta skaidri izriet, ka šī tiesību norma neattiecas uz jebkāda veida valsts iejaukšanos ražošanas uzņēmumos, bet tikai tādu, kas ir saistīta ar to lēmumiem par cenu un izejvielu izmaksām.

80 Turklāt paša vārda "iejaukšanās" izmantošana vien norāda, ka nepietiek ar to, ka valstij var būt zināma ietekme uz minētajiem lēmumiem, bet nozīmē faktisku iejaukšanos tajos.

81 Turklāt iejaukšanās apmēram ražotāja lēmumos par cenu un izejvielu izmaksām ir jābūt "nozīmīgam". Tātad ir noskaidrots, ka pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā, kā atzīst arī Padome un Komisija, ir atļauta zināma valsts iejaukšanās šajos lēmumos.

82 Tas, vai iejaukšanās minētajos lēmumos ir nozīmīga vai nē, ir jānovērtē, ņemot vērā šīs tiesību normas mērķi, kurā ir paredzēts pārliecināties, ka ražotājs darbojas tirgus ekonomikas apstākļos un it īpaši ka izmaksas, kas tam ir jāveic, un cenas, ko tas piemēro, ir pakļautas brīvai tirgus konjunktūras darbībai. Tādējādi valsts iejaukšanās, kas ne tās rakstura, ne ietekmes dēļ nevar padarīt ražotāja lēmumus cenu un izejvielu jautājumā par nesaderīgiem ar tirgus ekonomikas apstākļiem, nevar tikt uzskatīta par nozīmīgu.

83 Šajā lietā ir jāatzīst, ka valsts kontrole, uz kuru norādījušas minētās iestādes, kā tā it īpaši ir aprakstīta apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā, pēc sava rakstura nav nesaderīga ar tirgus ekonomikas apstākļiem. Turklāt, ja tas, ka akciju sadalījums ļauj valsts akcionāriem, pat ja tie ir mazākumā, faktiski kontrolēt *Xinanchem* akcionāru kopsapulci un tādējādi iecelt valdi, protams, dod valstij zināmu ietekmi pār šo sabiedrību, no tā tomēr neizriet, ka valsts faktiski un turklāt nozīmīgi iejaucas tās lēmumos par cenu un izejvielu izmaksām. Šāda iejaukšanās arī automātiski neizriet no tā, ka daļu no minētās sabiedrības valdes locekļiem ar to saista darba vai pakalpojumu sniegšanas līgumi.

84 Turklāt ir jānorāda, ka apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā pat nav atsauces uz valsts iejaukšanos minētajos *Xinanchem* lēmumos, bet tajā ir tikai norādīts, ka šī sabiedrība ir pakļauta būtiskai valsts ietekmei un kontrolei.

85 Ciktāl minētajā 13. apsvērumā norādītie fakti tātad neizslēdz, ka galu galā *Xinanchem* savus lēmumus par cenu uz izejvielu izmaksām pieņem, reaģējot uz tirgus informāciju, kas liecina par piedāvājumu un pieprasījumu, un bez ievērojamas valsts iejaukšanās šajā ziņā, Padomei un Komisijai bija jānovērtē, vai šīs sabiedrības sniegtie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka tā atbilst pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmajā ievilkumā minētajam divkāršajam nosacījumam.

86 Kā ir norādījusi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 90. un 98. punktā, Padomei un Komisijai bija atļauts, pārbaudot šos pierādījumus, ņemot vērā plašo rīcības brīvību, kāda šīm iestādēm ir šajā jomā, ņemt vērā, ka *Xinanchem* kontrolē valsts sabiedrību tiesību izpratnē. Faktiski tādas valsts kontekstā, kurā nepastāv tirgus ekonomika, tas, ka šajā valstī dibinātu sabiedrību kontrolē valsts akcionāri, var radīt nopietnas šaubas par to, vai šīs sabiedrības vadība ir pietiekami neatkarīga no valsts, lai varētu pieņemt patstāvīgus lēmumus par cenām un izejvielu izmaksām, un ieguldījumiem, reaģējot uz tirgus signāliem.

87 Tomēr, kā Vispārējā tiesa ir konstatējusi, it īpaši pārsūdzētā sprieduma 99., 100. un 107. punktā, un kā Padome ir skaidri apliecinājusi tiesas sēdē Tiesā, tā un Komisija pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma dēļ nav veikušas *Xinanchem* sniegto pierādījumu vērtējumu, tādējādi neņemot vērā šos faktorus.

88 Iepriekš veikto minētās tiesību normas interpretāciju, kas būtībā atbilst tai, uz kuru savu analīzi ir balstījusi Vispārējā tiesa, neliek apstrīdēt pirmā apelācijas pamata pamatošanai izvirzītie argumenti.

89 Šajā ziņā ir jāatzīst, ka tas, ka minētais 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmais ievilkums tiek interpretēts tā, ka valsts kontrole, kā tā ir aprakstīta apstrīdētās regulas preambulas 13. apsvērumā, automātiski nenozīmē "nozīmīgu valsts iejaukšanos" šīs tiesību normas izpratnē, nenozīmē, ka tiktu atcelts nosacījums par to, ka ražotājam savi lēmumi par cenu un izejvielu izmaksām ir jāpieņem bez šādas iejaukšanās.

90 Faktiski, pat ja ražotājs ir pieņēmis minētos lēmumus, tikai reaģējot uz tirgus informāciju, minētais nosacījums liedz tam piešķirt TEAS gadījumā, ja valsts būtiski ir iejaukusies brīvas tirgus konjunktūras darbībā. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka TEAS tirgus dalībniekam var tikt piešķirts tikai tad, ja izmaksas, kas tam ir jāsedz, un cenas, ko tas nosaka, izriet no brīvām piedāvājuma un pieprasījuma svārstībām. Tā tas nebūtu, ja, piemēram, valsts tieši regulētu zināmu izejvielu cenas vai darbaspēka izmaksas. Pat ja tādos apstākļos ražotājs varētu reaģēt uz tirgus informāciju lēmumu par cenām un izejvielu izmaksām pieņemšanā, valsts nozīmīgā iejaukšanās šajā ziņā neļautu uzskatīt, ka šāds ražotājs darbojas galvenokārt tirgus ekonomikā. Otrais minētajā tiesību normā norādītā divkāršā nosacījuma elements tādējādi saglabā savu autonomiju no pirmā šī divkāršā nosacījuma elementa gan attiecībā uz uzņēmumiem, kurus faktiski kontrolē valsts, gan visiem citiem ražotājiem.

91 Turklāt minētā interpretācija nekādi nemaina pierādījuma pienākumu, kas, kā ir atgādināts pārsūdzētā sprieduma 35. un 99. punktā, kā arī šī sprieduma 70. un 85. punktā, ir ražotājam. Turklāt, lai gan šī interpretācija, protams, Padomei un Komisijai arī tādā situācijā kā šajā lietā uzliek pienākumu ņemt vērā ražotāja sniegtos pierādījumus un tos pārbaudīt ar visu pienācīgo rūpību, lai pārliecinātos, vai šie pierādījumi ir pietiekami, lai pierādītu, ka tas atbilst minētajam divkāršajam noteikumam, tā neskar plašo rīcības brīvību, kāda šīm iestādēm ir minēto pierādījumu novērtēšanā.

92 Kā ir norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 84.–88. punktā, šo iestāžu pieeju nevar attaisnot arī apgalvotā nepieciešamība interpretēt pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktu šīs pašas regulas 9. panta 5. punkta otrās daļas aspektā tāda konkrēta uzņēmuma gadījumā, kura akcijas pieder privātpersonām, bet kuru tomēr faktiski kontrolē valsts.

93 Visbeidzot, runājot par argumentu par pamatregulas 2. panta 7. punkta b) un c) apakšpunkta izņēmuma raksturu, ir jāatzīst, ka prasība pēc šauras interpretācijas nevar ļaut iestādēm interpretēt un piemērot šo tiesību normu neatbilstoši tās tekstam un mērķim.

94 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamatojumā minētais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par otro apelācijas pamatu – eksporta līgumu vizēšanas mehānismu

– Lietas dalībnieku argumenti

95 Otrajā pamatā Padome un Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi pārbaudes tiesā robežas, konstatējot, ka šīs iestādes ĶMĶTK eksporta līgumu vizēšanas mehānisma novērtējumā ir pieļāvušas acīmredzamu kļūdu vērtējumā. Šīs iestādes faktiski uzskata, ka konstatējums, ka šis mehānisms veido nozīmīgu valsts iejaukšanos *Xinanchem* preču eksporta cenu noteikšanā, nepārsniedz rīcības brīvību, kāda tām ir pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā uzskaitīto kritēriju piemērošanā.

96 Padome un Komisija apgalvo, ka Vispārējās tiesas atzinumam, ka ĶMĶTK ir nevalstiska organizācija un ka cenu sistēmu un cenu zemāko līmeni nosaka tās biedri, neesot nozīmes un tas turklāt esot kļūdains. Neviens pierādījums neliecinot par to, ka sabiedrības, kas bija ĶMĶTK biedri, darbojas tirgus ekonomikas apstākļos. Tieši pretēji – tas, ka no 39 Ķīnas ražotājiem tikai divi ir lūguši TEAS, norādot uz to, ka šie ražotāji nedarbojas šādos apstākļos. Tāpēc esot jāpieņem, ka ĶMĶTK darbības esot tādas organizācijas darbības, kura darbojas saskaņā ar valsts vadītas ekonomikas principiem, un ka minētā cenu kontroles sistēma ierobežo individuālu eksportētāju brīvību, pamatojoties uz apsvērumiem, kas nav saistīti ar tirgus ekonomiku. Turklāt šo pēdējo atzinumu pamatojot tas, ka Ķīnas muitas iestādes ļauj veikt eksportu tikai tad, ja uz eksporta līguma ir ĶMĶTK vīza.

97 Turklāt pretēji Vispārējās tiesas nolemtajam Padome un Komisija esot pamatoti uzskatījušas, ka *Xinanchem* sniegtajiem pierādījumiem par eksporta cenu nav nekādas nozīmes. Šie pierādījumi apliecinot tikai to, ka pastāv eksporta darījumi, kurus vizē ĶMĶTK un kuru cena ir mazāka par zemāko cenu līmeni. Tomēr ar šādiem pierādījumiem nepietiekot, lai atspēkotu to, ka ieviestā sistēma ļauj ĶMĶTK kontrolēt eksporta cenu. It īpaši tas, ka zināms eksports ticis veikts par mazāku cenu nekā zemākais cenu līmenis, nekādi nenorādot uz to, vai citi eksporta darījumi par šādu cenu nav atteikti. Apsvērums, uz kuru pamatojās Vispārējā tiesa, ka iestādēm, lai varētu noteikt, vai tāda sistēma kā šajā lietā faktiski ierobežo eksportētāju spēju neatkarīgi noteikt eksporta cenu, bija jānovērtē cenu prakse, ne vien mainot pierādīšanas pienākumu, bet arī padarot neiespējamu šīm iestādēm šo pienākumu izpildīt, jo tās praktiski nekad nevarētu sniegt pierādījumus par reālu valsts dalību cenas noteikšanas procesā.

98 *Xinanchem* apgalvo, ka, pat pieņemot, ka otrais apelācijas pamats būtu pieņemams, tas neesot pamatots.

– Tiesas vērtējums

99 Pārsūdzētā sprieduma 141.–150. punktā pārbaudījusi *Xinanchem* sniegtos pierādījumus, Vispārējā tiesa tā paša sprieduma 151. punktā atzina, ka ar tiem varēja tikt pierādīts, ka attiecīgais mehānisms nav valsts uzspiests, ka cenu nosaka paši glifosāta ražotāji – ĶMĶTK locekļi – un ka tā nerada nekādus reālus *Xinanchem* eksporta darbību ierobežojumus. Tādējādi, neapšaubīdamas šo dokumentu pierādījumu vērtību vai pierādījumu pietiekamību, iestādes nevarēja, nepieļaujot acīmredzamu kļūdu vērtējumā, secināt, ka ar attiecīgā mehānisma starpniecību valsts īsteno nozīmīgu kontroli pār attiecīgā produkta cenām un ka šis mehānisms ir "nozīmīga valsts iejaukšanās" pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē.

100 Taču Padome un Komisija nav atsaukušās uz pierādījumu sagrozīšanu šajā pārbaudē un Vispārējās tiesas pārsūdzētā sprieduma 141.–151. punktā veiktajos faktu konstatējumos. Turklāt šīs iestādes neapstrīd, ka tās, kā ir norādījusi Vispārējā tiesa minētā sprieduma 152.–155. punktā, nav apstrīdējušas šo pierādījumu pierādīšanas spēku vai pietiekamību.

101 Turklāt ir jāprecizē, ka Vispārējā tiesa nemaz nav atzinusi, ka minētie pierādījumi ir pārliecinoši un ka tie pietiekami juridiskajā ziņā pierāda, ka ĶMĶTK nav noteikusi *Xinanchem*, kāda cena tai jānosaka glifosāta eksportam. Tieši pretēji – Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 151.–155. punktā ir skaidri noteikusi, ka Padome un Komisija varēja likumīgi apstrīdēt šo pierādījumu pierādīšanas spēku vai pietiekamību.

102 Par Komisijas argumentu, ka tas, ka ĶMĶTK bija iespēja atteikties vizēt eksporta līgumus gadījumā, ja nav tikusi ievērota atsauces cena, pirmajā acumirklī ir pietiekams pierādījums par iejaukšanos cenu noteikšanā, ir jāatzīst, ka iestādes nevar savu vērtējumu ierobežot ar tādas situācijas kā šī analīzi "pirmajā acumirklī", ja ražotājs ir iesniedzis pierādījumus, ar kuriem tas tieši var tikt atspēkots.

103 Turklāt pretēji Padomes un Komisijas apgalvotajam Vispārējā tiesa nav mainījusi pierādīšanas pienākumu, pārsūdzētā sprieduma 157. punktā konstatējot, ka šīm iestādēm šajā gadījumā, izvērtējot ĶMĶTK pārvaldīto eksporta līgumu vizēšanas mehānismu, bija jāņem vērā *Xinanchem* sniegtie pierādījumi, ar kuriem varēja tikt pierādīts, ka šis mehānisms nerada faktisku šķērsli eksporta darbībām.

104 Faktiski jānorāda, ka, lai gan Padomei un Komisijai nav jāpierāda, ka ĶMĶTK pārvaldītais eksporta līgumu vizēšanas mehānisms tiešām rada nopietnu valsts iejaukšanos lēmumos par eksporta cenu, šīm iestādēm tomēr saskaņā ar labas pārvaldības principu ir rūpīgi un objektīvi jāpārbauda ražotāja sniegtie pierādījumi un pienācīgi jāņem vērā visi būtiskie pierādījumi, novērtējot šī mehānisma ietekmi uz šī ražotāja lēmumiem par eksporta cenu.

105 Šajā lietā Vispārējā tiesa arī nav nolēmusi, ka šīm iestādēm būtu jāsniedz pierādījumi par to, ka minētais mehānisms tiešām ierobežo *Xinanchem* spējas noteikt eksporta cenu, bet gan tikai, ka tās nav veikušas *Xinanchem* iesniegto pierādījumu vērtējumu atbilstoši pienākumam, kāds izriet no šī sprieduma iepriekšējā punkta.

106 Šajos apstākļos ir jānorāda, ka ekonomisko, politisko un juridisko situāciju sarežģītības dēļ, kas minētajām iestādēm ir jāizvērtē kopējās tirdzniecības politikas jomā, it īpaši tirdzniecības aizsardzības pasākumu jomā (2007. gada 27. septembra spriedums lietā C-351/04 *Ikea Wholesale*, Krājums, I-7723. lpp., 40. punkts; 2008. gada 28. februāra spriedums lietā C-398/05 *AGST Draht- und Biegetechnik*, Krājums, I-1057. lpp., 33. punkts; 2010. gada 11. februāra spriedums lietā C-373/08 *Hoesch Metals and Alloys*, Krājums, I-951. lpp., 61. punkts, kā arī 2012. gada 16. februāra spriedums apvienotajās lietās C-191/09 P un C-200/09 P Padome un Komisija/*Interpipe Niko Tube* un *Interpipe NTRP*, 63. punkts), tām šādam novērtējumam būtu bijusi plaša rīcības brīvība un tās būtu varējušas ņemt vērā visas to rīcībā esošās norādes, lai novērtētu, vai *Xinanchem* sniegtie pierādījumi ir pārliecinoši un vai tie ir pietiekami, lai kliedētu bažas, ka šai sabiedrībai šī mehānisma dēļ nav iespējams brīvi noteikt savas eksporta cenas. Turklāt, kā Vispārējā tiesa, starp citu, ir norādījusi pārsūdzētā sprieduma 36. punktā, ja pastāv šaubas, vai pamatregulas 2. panta 7. punkta c) apakšpunktā noteiktie nosacījumi ir izpildīti, TEAS nevar tikt piešķirts.

107 Tomēr šī plašā rīcības brīvība iestādes neatbrīvo no pienākuma pienācīgi ņemt vērā atbilstošos ražotāja sniegtos pierādījumus. Šajā ziņā ir jāatgādina, ka Tiesa jau ir konstatējusi, ka gadījumos, kad šīm iestādēm ir šāda brīvība, Savienības tiesību sistēmā nodrošināto garantiju ievērošana administratīvajos procesos ir vēl svarīgāka (skat. 1991. gada 21. novembra spriedumu lietā C-269/90 *Technische Universität München*, *Recueil*, I-5469. lpp., 14. punkts, un 2008. gada 6. novembra spriedumu lietā C-405/07 P Nīderlande/Komisija, Krājums, I-8301. lpp., 56. punkts).

108 No visiem šiem apsvērumiem izriet, ka otrais pamats ir noraidāms.

Par trešo apelācijas pamatu – kopējā Padomes un Komisijas izdarītā secinājuma pareizību

109 Ar trešo pamatu Padome vēršas pret pārsūdzētā sprieduma 160. punktu, kurā Vispārējā tiesa ir nolēmusi, ka apstrīdētās regulas preambulas 13., 14. un 17. apsvērumā norādītie iemesli, kāpēc tika atteikts TEAS, pat kopā ņemot nav pietiekami, lai pamatotu šādu atteikumu, ievērojot, ka konstatētās kļūdas attiecībā uz katru no šiem iemesliem atsevišķi ir padarījušas kļūdainu arī kopējo secinājumu, pie kura šajā ziņā ir nonākušas iestādes. Neminot specifiskus argumentus, Padome tikai apgalvo, ka šajā Vispārējās tiesas konstatējumā esot pieļauta tāda pati kļūda kā tā, kas ir pieļauta tās atzinumos, par kuriem ir celts pirmais un otrais apelācijas pamats.

110 Taču, ciktāl ir konstatēts, ka neviens no šiem pamatiem nav pamatots un ka Padome nav minējusi nevienu specifisku argumentu sava trešā pamata pamatošanai, arī tas ir noraidāms.

111 Tādējādi apelācijas sūdzība ir noraidāma pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

112 Saskaņā ar Reglamenta 122. panta pirmo daļu, ja apelācija nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši minētā reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā paša reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā *Xinanchem* un *Audace* ir prasījušas piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā tai spriedums nav labvēlīgs, jāpiespriež tai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību.

113 Atbilstoši minētā 69. panta 4. punkta pirmajai daļai Komisija, persona, kas ir iestājusies lietā pirmajā instancē, sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (virspalāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) Eiropas Savienības Padome atlīdzina tiesāšanās izdevumus, ieskaitot tos, kas saistīti ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;

3) Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

[Paraksti]